

[Mette Groes]

tid, der måske spares på indførelsen af de nye regler, anvendes til nye opgaver, til sparerunder eller simpelt hen til nedskæringer i personalebistanden?

Kort sagt: vi synes, forslaget er en stor forbedring i forhold til sidst. Vi er bekymrede for hjælpeniveauet, vi er imod 9 måneders reglen, og vi har en række spørgsmål, som vi håber på et samarbejde med ministeren og resten af udvalget om.

Karen Højte Jensen (KF):

Dette er jo en genfremsættelse af et forslag, som var fremsat i sidste samling, og jeg vil gerne på linje med den socialdemokratiske ordfører takke ministeren for den lydhørhed, som hun har udvist i forbindelse med de problemer, der er dukket op i forbindelse med udvalgsarbejdet om lovforslag nr. L 116 i sidste samling.

I øvrigt vil jeg gerne understrege, at alle partier i udvalget har arbejdet særdeles positivt og grundigt med forslaget. Som et resultat af udvalgsarbejdet har ministeren stillet forslag om en række justeringer, som er klare forbedringer. Må jeg hertil føje, at forbedringerne giver en yderligere merudgift på 17 mill. kr. om året. Det er positivt, at ministeren har været villig til at forøge beløbet. Tak for det.

Må jeg om de enkelte ændringer sige, at vi er tilfreds med, at grænsebeløbet for kontanthjælp til personer med lave hidtidige indtægter eller helt uden indtægter forhøjes fra dimittendsats til maksimale dagpenge. Hertil kommer, at det nu slås fast, at indtægter, der hidrører fra erstatninger for varigt men og godtgørelse for ikke-økonomisk skade, ikke skal fratrækkes i kontanthjælpen. Her paralleliseres der i øvrigt til pensionslovgivningen.

Yderligere er der i det nye forslag indsat en regel om, at der ved beregning af kontanthjælp ses bort fra indtægter hos børn. Det synes jeg er meget nyttigt, idet det ville stride mod vores holdning, hvis vi skulle belaste en familie, fordi man i familien havde børn, der tog arbejde og tjente en ekstra skilling.

Der er indsat en ny regel om, at der kan ydes hjælp til dækning af udgift til særlig kost til gravide kvinder under 23 år. Det synes vi også er vældigt godt. Vi ved, der er en række personer inden for dette område, som måske ikke er så bevidste netop på dette felt,

og vi ved også, hvor stor betydning det har, at netop kosten til denne gruppe er korrekt.

Må jeg sluttelig sige, at intentionerne med hele lovforslaget fortsat er meget positive. Det bliver mere overskueligt for ansøgere at finde ud af, hvad de er berettiget til, og fremtidig skal de ikke føle sig nedværdiget eller på anden måde ydmyget ved at skulle forelægge alle enkeltheder. I øjeblikket skal man jo kunne dokumentere alverdens ting, hvis man ønsker at få en nødvendig støtte i en given situation.

Hertil kommer så fortsat, at vi forventer, at der bliver frigivet en række ressourcer, som man i kommunerne kan overføre til rådgivning og vejledning, og vi har nogle grupper, som nok har behov for økonomisk hjælp, men der er så sandelig også behov for, at de får støtte til et videre forløb, således at de kan komme ud af hjælpesystemet og klare sig selv. Og dybest set er det jo det største ønske hos alle de personer, vi her taler om.

Jeg håber nu på, vi kan få en hurtig udvalgsbehandling, så dette lovforslag kan træde i kraft den 1. juli 1987.

Hanne Severinsen (V):

Da forslaget sidst blev fremsat, var der almindelig enighed her i salen om de principper, der lå bag forslaget. Disse principper er jo, at vi, når det gælder folk på bistannds-hjælp, ser bort fra skønscippet og går over til retsbestemte ydelser.

Fordelene er jo mange. Først og fremmest bliver det mere overskueligt for den enkelte: vedkommende ved, hvad han har krav på, og skal ikke sidde og spørge, om støtte til dette eller hint er berettiget eller mindre berettiget. For det, om tingene er berettigede eller ej, er jo i sidste ende noget, man bør have frihed til selv at prioritere. Det er i virkeligheden meget vigtigt, at man får den mulighed, og at man bliver ansvarlig for et budget; selv om sådan et budget jo indrømmet er snævert, så er der alligevel prioriteringer, man kan foretage, og det har været en uværdig situation, at man skulle sidde og drøfte sådan noget med socialforvaltningen.

Det betyder også, at vi måske kunne komme ud over de mange myter om, at nu giver man støtte til det og nu får kontanthjælpsmodtagere støtte til det, og er det nu virkelig rimeligt, at man kan få penge til frisør og til